III

З-під ковдри вивільнились ви
І горілиць лягли в чеканні.
Та вимагаєте дрімотно
Від ночі самовідкриттів.
У вас душа — з брудненьких марень.
Вони підстрибують до стелі.
Та раптом — в шпари — вдерся світ.
І світло звивисто з'явилось.
Кричать на ринвах горобці.

Ще дуже важко вам прийняти
Реальності раптову яву.
І ви скоцюрбились на ліжку,
Викручуючи папільйотки
Чи — охопивши жовті п'яти
Долонями немитих рук.